

ΣΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ενώπιον: Λ. Α. Παντελή, πρ. Π.Ε.Δ.

Αρ. Αγωγής: **2646/2014**

Μεταξύ:

Κυπριακή Τράπεζα Αναπτύξεως Δημόσια Εταιρεία Λτδ

Ενάγουσας

και

Χριστόδουλος Χατζηβασιλείου

Εναγόμενου

Αίτηση παραμερισμού ημερ. 27/06/2023

Ημερομηνία: 4^η Ιουλίου 2024

Εμφανίσεις:

Για τον Αιτητή/Εναγόμενο: κα Ε. Κασάπη για Φοίβος, Χρήστος Κληρίδης & Συνεργάτες ΔΕΠΕ

Για την Καθ' ης η αίτηση/Ενάγουσα: κα Λ. Μαλέκου για Χρυσ αφίνης & Πολυβίου ΔΕΠΕ

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

Με την υπό κρίση αίτηση ο εναγόμενος επιδιώκει την έκδοση διατάγματος «*το οποίο να ακυρώνει και/ή παραμερίζει (set aside) την εκδοθείσα υπό αυτού απόφαση ημερομηνίας 14/06/2023*».

Η αίτηση εδράζεται στους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας και συγκεκριμένα στη

Δ.33 κ.5, Δ.48 κκ 2-4 και Δ.64. Επικαλείται ακόμη το άρθρο 30 του Συντάγματος, το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, το δίκαιο της επιείκειας και τις εγγενείς εξουσίες του Δικαστηρίου. Ομνύων τη δήλωση που συνοδεύει την αίτηση είναι ο ίδιος ο εναγόμενος.

Το αίτημα δεν βρίσκει σύμφωνη την πλευρά των εναγόντων και ένεκα τούτου καταχωρήθηκε ειδοποίηση για πρόθεση ένστασης με πολυάριθμους λόγους. Πριν την παράθεση τούτων υποδεικνύεται πως και η ένσταση συνοδεύεται από ένορκη δήλωση, που σε αυτήν την περίπτωση ομνύει λειτουργός των εναγόντων, η οποία μάλιστα ήταν και μάρτυρας στη διαδικασία που προηγήθηκε. Οι λόγοι ένστασης που προτάσσει η πλευρά των εναγόντων είναι οι ακόλουθοι:

«(α) Η παρούσα αίτηση είναι παράτυπη και/ή ανεπίτρεπτη και/ή αντίθετη των Διαδικαστικών Κανονισμών και της πρακτικής του Δικαστηρίου.

(β) Η νομική βάση της παρούσας αίτησης είναι ελλιπής και/ή η παρούσα αίτηση δεν στηρίζεται στις ορθές νομοθετικές και/ή δικονομικές διατάξεις. Ο Αιτητής στηρίζει την αίτησή του ημερ. 27.6.2023 μεταξύ άλλων και σε λανθασμένους και/ή ανεπαρκείς θεσμούς της Πολιτικής Δικονομίας.

(γ) Η εκδοθείσα απόφαση δεν μπορεί να παραμεριστεί καθ' ότι εκδόθηκε νομότυπα και δεν πληρούνται σε καμιά περίπτωση οι νόμιμες προϋποθέσεις για την έκδοση των αιτούμενων διαταγμάτων όπως έχουν καθοριστεί από τη σχετική νομολογία.

(δ) Η αγωγή επιδόθηκε δεόντως σε όλους τους Εναγόμενους συμπεριλαμβανομένου του Αιτητή στις 13.1.2015. Οι Εναγόμενοι παρέλειψαν να καταχωρήσουν σημείωμα εμφάνισης στην διαδικασία με αποτέλεσμα στις 12.5.2015 να εκδοθεί εναντίον τους Δικαστική Απόφαση. Οι Εναγόμενοι στην συνέχεια καταχώρησαν αίτηση παραμερισμού της απόφασης ημερ. 12.5.2015. Η εν λόγω Αίτηση οδηγήθηκε προς εκδίκαση και το Δικαστήριο με ενδιάμεση απόφαση του ημερ. 9.2.2016 παραμέρισε την Δικαστική Απόφαση ημερ. 12.5.2015 υπό τον όρο καταβολής στους Ενάγοντες τα έξοδα που θα χάνονταν από τον παραμερισμό της απόφασης ως επίσης και τα έξοδα της αίτησης. Οι Εναγόμενοι ακολούθως -συμπεριλαμβανομένου του Αιτητή καταχώρησαν, δια δικηγόρων, στις 27.9.2018 Υπεράσπιση και Ανταπαίτηση και οι Ενάγοντες καταχώρησαν Απάντηση στην Υπεράσπιση και Υπεράσπιση στην Ανταπαίτηση στις 2.5.2019. Στις 8.2.2023 όπου ήταν ορισμένη η υπόθεση για ακρόαση η ώρα 10:00 π.μ., οι Δικηγόροι των Εναγόμενων έλαβαν άδεια από το Δικαστήριο να αποσυρθούν από την εκπροσώπηση των Εναγόμενων. Κατά την εν λόγω ημερομηνία ο Εναγόμενος 2 εμφανίστηκε ο ίδιος προσωπικά και δήλωσε στο Δικαστήριο ότι ο ίδιος θα χειριστεί προσωπικά την υπόθεση του. Ο Αιτητής έλαβε δεόντως γνώση για την δικαστική διαδικασία που εκκρεμούσε εναντίον του και η υπόθεση ορίστηκε εκ νέου για Ακρόαση στις 15.3.2023 και ώρα 10:00 π.μ.. Εκείνη την ημέρα στις 15.3.2023 ξεκίνησε η ακροαματική διαδικασία της υπόθεσης όπου κατέθεσε σχετική γραπτή δήλωση ο πρώτος μάρτυρας των Εναγόντων. Ακολούθως, η υπόθεση ορίστηκε εκ νέου για 5 συνέχιση της Ακρόασης στις 27.4.2023 η ώρα 10 π.μ. και ακολούθως στις 12.5.2023 και ώρα 10 π.μ., όπου συνέχισε η κυρίως εξέταση του πρώτου μάρτυρα των Εναγόντων με την κατάθεση αριθμού Τεκμηρίων. Στην συνέχεια η υπόθεση

ορίστηκε για συνέχιση της ακρόαση στις 7.6.2023 και ώρα 10 π.μ. όπου και αναβλήθηκε, με βάση αίτημα που υποβλήθηκε από τις πλευρές, με αποτέλεσμα να οριστεί η υπόθεση από το Δικαστήριο εκ νέου για συνέχιση της ακρόασης στις 14.6.2023 και ώρα 10 π.μ. με σκοπό να αντεξεταστεί ο πρώτος μάρτυρας των Εναγόντων από τον Εναγόμενο 2. Ο Εναγόμενος 2 εμφανίστηκε προσωπικά ενώπιον του Δικαστηρίου στις 7.6.2023 όπου και ενημερώθηκε από το Δικαστήριο για την νέα ημερομηνία και ώρα ακρόασης της υπόθεσης στις 14.6.2023 και ώρα 10 π.μ. Συνεπώς, ο Εναγόμενος γνώριζε την επακριβή ημερομηνία και ώρα που όφειλε να ευρίσκεται στην αίθουσα του Δικαστηρίου, όπως αυτή είχε οριστεί από το Δικαστήριο, και ο ίδιος αποδέχτηκε δηλώνοντας ετοιμότητα να είναι παρών την 14.6.2023 η ώρα 10:00 προκειμένου να συνεχίσει η ακρόαση της υπόθεσης.

(ε) Ο Αιτητής εμποδίζεται (estopped) στην προώθηση της παρούσας αίτησης και/ή η παρούσα αίτηση είναι καταχρηστική και/ή παράτυπη και θα πρέπει να απορριφθεί. (στ) Η καταχώρηση της παρούσας αίτησης προσλαμβάνει τη μορφή περιφρόνησης του Δικαστηρίου, των δικαιωμάτων του αντιδίκου και συνιστά κατάχρηση της διαδικασίας (abuse of the process of the Court), εφόσον ο Αιτητής επέδειξε μεγάλη αδιαφορία για την παρούσα αγωγή.

(ζ) Ο Αιτητής δεν έδωσε κανένα ικανοποιητικό και/ή σοβαρό και/ή εύλογο λόγο που να εξηγή και/ή να δικαιολογεί την μη εμφάνισή του και/ή την μη έγκαιρη εμφάνιση του στο Δικαστήριο παρόλον που ο ίδιος προσωπικά άκουσε από το Δικαστήριο την νέα ημερομηνία και ώρα συνέχισης της ακροαματικής διαδικασίας. Η παρούσα αίτηση αποτελεί προσπάθεια του Αιτητή να δικαιολογήσει την έλλειψη ενδιαφέροντος των υποχρεώσεων του προς την καθ' ης η αίτηση και/ή την παντελή αδιαφορία του να συμμορφωθεί με τις οδηγίες του Δικαστηρίου όσον αφορά την ημέρα και ώρα παρουσίας του ενώπιον του Δικαστηρίου.

(η) Ο Αιτητής δεν έχει καταδείξει οποιοδήποτε σοβαρό και/ή εύλογο και/ή ικανοποιητικό λόγο που να δικαιολογεί την καθυστέρηση και/ή την μη έγκαιρη προσέλευση του στο Δικαστήριο.

(θ) Ο Αιτητής προσέρχεται ενώπιον του Δικαστηρίου κακή τη πίστη, αποκρύβει την αλήθεια ενώ προβάλλει εκ των υστέρων ψευδείς και/ή ανυπόστατους και/ή παραπλανητικούς και/ή κακόπιστους και/ή φτιαγμένους και/ή κατασκευασμένους ισχυρισμούς στην προσπάθεια του να δικαιολογήσει την μη εμφάνιση και/ή την μη έγκαιρη εμφάνιση του εναντίον του Δικαστηρίου ως όφειλε από την στιγμή που αποφάσισε ο ίδιος να υπερασπιστεί την απαίτηση της ενάγουσας εναντίον του.

(ι) Η παρούσα αίτηση αποσκοπεί μονάχα στην παρεμπόδιση και/ή ανατροπή των θεραπειών που ήδη έλαβε η καθ' ης η αίτηση προς όφελος της με βάση την εκδοθείσα απόφασης ημερ. 14.6.2023 και στην αποφυγή των συνεπειών της εκτέλεσης της εν λόγω εκδοθείσας απόφασης ημερ. 14.6.2023.

(κ) Η καθ' ης η αίτηση ακολούθησε και ακολουθεί πάντοτε την ορθή και/ή ενδεδειγμένη διαδικασία.

(λ) Η έκδοση απόφασης στην υπό τον ως άνω αριθμό και τίτλο αγωγή ήταν καθ' όλα ορθή και νόμιμη και σύμφωνα με τους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας και την Νομοθεσία και/ή οι ισχυρισμοί του Αιτητή ως αυτοί προβάλλονται με την υπό κρίση αίτηση αποτελούν εκ των υστέρων σκέψεις και/ή εκ των υστέρων ενέργειες του Αιτητή για αποφυγή των συνεπειών της εκδοθείσας εις βάρος του απόφασης.

(μ) Ο Αιτητής έχει επιδείξει ηθελημένη απραξία, συνειδητή επιλογή μη εμφάνισης του στην δικαστική διαδικασία που εν γνώσει του εκκρεμούσε εναντίον του και συνειδητή παραγνώριση των Δικονομικών Θεσμών, της Δικαστικής διαδικασίας γενικότερα και των δικαιωμάτων της καθ' ης η αίτηση.

(ν) Ο Αιτητής απέτυχε να επιδείξει και/ή να παρουσιάσει με την υπό κρίση Αίτηση και την ένορκη δήλωση που την συνοδεύει ότι έχει καλόπιστη και/ή συζητήσιμη και/ή οποιαδήποτε υπεράσπιση. Οι ισχυρισμοί που προβάλλει ο Αιτητής στην υπεράσπιση του είναι αόριστοι και/ή ασαφείς και/ή ατεκμηρίωτοι και/ή δεν αποτελούν βάση για οποιαδήποτε και/ή ουσιαστική και/ή εκ πρώτης όψεως υπεράσπιση.

- (ξ) Οι αιτούμενες θεραπείες έχουν ως αποτέλεσμα την πρόκληση ανεπανόρθωτης ζημιάς στην καθ' ης η αίτηση και τον δυσμενή επηρεασμό των δικαιωμάτων της καθ' ης η αίτηση σε ανεπανόρθωτο βαθμό και/ή κατά τρόπο ώστε η καθ' ης η αίτηση να βρεθεί σε δυσμενή θέση και/ή κατά τρόπο που η επιδίκαση εξόδων δεν θα συνιστά επαρκή και/ή εύλογη αποζημίωση της καθ' ης η αίτηση υπό τις περιστάσεις.
- (ο) Η αιτούμενη ακύρωση και/ή παραμερισμός της εκδοθείσας απόφασης, θα είχε ως μοναδικό σκοπό να πλήξει την απονομή της δικαιοσύνης και/ή δεν θα ήταν ορθό και δίκαιο να δοθεί υπό τις περιστάσεις καθότι, μεταξύ άλλων, το επανάνοιγμα της υπόθεσης δημιουργεί αβεβαιότητα στην τελεσιδικία και/ή πλήττει τα θεμέλια της δικαιοσύνης.
- (π) Ο Αιτητής δεν παρουσιάζει σοβαρούς και/ή επαρκείς λόγους που να δικαιολογούν τα αιτητικά».

Σημειώνεται πως ουδεμία πλευρά αιτήθηκε αντεξέταση και ως εκ τούτου το μαρτυρικό υλικό περιορίζεται στο περιεχόμενο των ένορκων δηλώσεων που ανωτέρω αναφέρθηκαν. Ενώπιον του Δικαστηρίου τέθηκαν βεβαίως και οι αγορεύσεις των συνηγόρων. Αν δεν παραπέμπω ειδικά σε καθετί που εκεί αναφέρεται, δεν σημαίνει ότι αγνοήθηκε. Αντιθέτως, είναι με προσοχή που διεξήλθα το περιεχόμενο τούτων και πιο κάτω διαπραγματεύομαι ό, τι κρίνεται αναγκαίο.

Όπως πλειστάκις έχει ειπωθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο, το περιεχόμενο του φακέλου ενώπιον του Δικαστηρίου αποτελεί πηγή άντλησης πληροφοριών (βλ. *Εύζωνος ν. Φιλικής Ασφαλιστικής Εταιρείας Λίμιτεδ*, (2016) *ΙΓ Α.Α.Δ.* 2146). Και στην προκείμενη περίπτωση, προσφέρεται η αναζήτηση των περιβαλλόντων γεγονότων από το περιεχόμενο του φακέλου, εφόσον το αδιάψευστο πρακτικό είναι ο καθρέφτης της διαδικασίας και κατά συνέπεια αντικειμενικός κριτής (βλ. *Νεοφύτου κ.α. ν. Πρίνος Λαχαναγορά Λίμιτεδ*, Πολ. Εφ. Ε211/2018, ημερ. 26/01/2021). Πέραν των ανωτέρω, τα αναφερόμενα στις ένορκες δηλώσεις των ομνυόντων φανερώνουν πως επί της ουσίας των γεγονότων μικρή είναι η διαφορά τους. Η όποια διάσταση εντοπίζεται κυρίως σε συμπεράσματα, δηλαδή πως έκαστος αντιλαμβάνεται και εκτιμά τα γεγονότα, που ως επί το πλείστον είναι παραδεκτά.

Αποτελεί γεγονός ότι την 14/06/2023 η αγωγή ήταν ορισμένη για συνέχιση της ακροαματικής διαδικασίας. Όλες οι πλευρές ομονοούν περί τούτου, γεγονός άλλωστε

που επιβεβαιώνεται από το πρακτικό της ίδιας ημερομηνίας, το οποίο ο εναγόμενος έθεσε στο Δικαστήριο ως τεκμήριο Α. Από τα εκεί αναφερόμενα διαπιστώνεται ότι το Δικαστήριο (που ας σημειωθεί ήτο με άλλη σύνθεση από την παρούσα), επιλήφθηκε την υπόθεση η ώρα 10:26, παρουσία της συνηγόρου που εμφανίστηκε για τους ενάγοντες και απόντος του εναγομένου. Παρεμβάλλεται ωσαύτως πως σε εκείνο το στάδιο ο εναγόμενος εμφανιζόταν αυτοπροσώπως και ως εκ τούτου δεν τίθετο ζήτημα αναζήτησης τυχόν συνηγόρου. Και όπως προκύπτει από τα αναφερόμενα στο τεκμήριο Α, η ώρα 10:25, δηλαδή αμέσως πριν την έναρξη της διαδικασίας, ο εναγόμενος φωνάχθηκε και ήταν απών. Κατόπιν αιτήματος της πλευράς της ενάγουσας, το Δικαστήριο προχώρησε με τη διαδικασία και επικαλούμενο τη μαρτυρία των δύο μαρτύρων που είχε ήδη καλέσει η πλευρά των εναγόντων και αντεξετάσει ο εναγόμενος, εξέδωσε απόφαση σε βάρος του τελευταίου, δηλαδή αυτή που σήμερα επιζητείται να παραμεριστεί. Ολοκληρώνω με το πρακτικό ημερομηνίας 14/06/2023 (τεκμήριο Α στην αίτηση), σημειώνοντας ότι από τα εκεί αναφερόμενα διαπιστώνεται πως ο εναγόμενος κατέφθασε στο Δικαστήριο αμέσως μετά την έκδοση της απόφασης. Επ' αυτού αποκαλυπτικό είναι το τεκμήριο Α το οποίο αναφέρει στην κατακλείδα του ότι: *«Ο Εναγόμενος εμφανίστηκε μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας στις 10:35 και πληροφορήθηκε για την έκδοση της απόφασης εναντίον του»*.

Περιπλέον, κοινό τόπο συνιστά και η αλληλογραφία που τα μέρη αντάλλαξαν με το Δικαστήριο. Εν προκειμένω το τεκμήριο Β στην αίτηση είναι αλληλογραφία ημερομηνίας 23/05/2023 και αντικείμενο τούτης ήταν η συνέχιση της ακροαματικής διαδικασίας που ακολουθούσε την επόμενη ημέρα, δηλαδή την 24/05/2023. Για την ώρα δεν επεκτείνομαι στο περιεχόμενο των εν λόγω ηλεκτρονικών μηνυμάτων, εφόσον οι δύο πλευρές συναρτούν το περιεχόμενό τους με συγκεκριμένους ισχυρισμούς και ως εκ τούτου σχολιάζονται πιο κάτω. Εκείνο όμως που έχει σημασία να υποδειχθεί είναι πως η πλευρά της ενάγουσας δέχεται το περιεχόμενο του τεκμηρίου Β, απλώς υποστηρίζει ότι από τα εκεί αναφερόμενα υπολείπεται μια

σχετική απάντηση την οποία και παρουσιάζει η ίδια με το τεκμήριο 1 στην ένσταση. Προκύπτει συνεπώς ότι το τεκμήριο 1 στην ένσταση, υπερκαλύπτει το περιεχόμενο του τεκμηρίου Β στην αίτηση. Και επαναλαμβάνεται ότι αντικείμενό τους είναι η δικάσιμος ημερομηνίας 24/05/2023 και όχι η επίδικη. Η αλληλογραφία η οποία αφορά την ημερομηνία 14/06/2023, είναι το τεκμήριο Δ στην αίτηση και το τεκμήριο 2 στην ένσταση. Και σε αυτή την περίπτωση το περιεχόμενο τούτων είναι πανομοιότυπο, με τη διαφορά ότι το τεκμήριο Δ στην αίτηση περιλαμβάνει και αλληλογραφία που έπεται της έκδοσης της απόφασης.

Όλα τα ανωτέρω προκύπτουν είτε από αναμφισβήτητη μαρτυρία είτε από το περιεχόμενο του φακέλου του Δικαστηρίου και ως εκ τούτου υιοθετούνται από το Δικαστήριο και καθίστανται ευρήματα που δεσμεύουν την πάρα πέρα πορεία της διαδικασίας.

Τώρα, είναι καλά γνωστό πως οι αρχές που διέπουν ένα αίτημα οριοθετούν και το πλαίσιο της εξέτασης τούτου, εφόσον αναδεικνύουν το ζητούμενο και απαλλάσσουν τη διαδικασία από άσχετα ζητήματα. Προέχει λοιπόν να ειπωθούν δύο λόγια σε σχέση με το δικανικό ζήτημα που εδώ απασχολεί.

Ένεκα των λόγω ένστασης που θέλουν την αίτηση να είναι ανυπόστατη και/ή εσφαλμένο νομικό μέσο (λόγοι ένστασης α, β και γ), ευθύς υποδεικνύεται ότι εντέλει και οι ίδιοι οι ενάγοντες υποστήριξαν ότι αρμόζουσα διαταγή είναι η Δ.33 κ.5. Σχετικά εν προκειμένω είναι τα όσα αυτοί δήλωσαν στη γραπτή αγόρευση (έγγραφο Β) και συγκεκριμένα στις παραγράφους 4 και 7 τούτης. Προκύπτει συνεπώς πως οι ανωτέρω λόγοι ένστασης εγκαταλείφθηκαν από τους ενάγοντες και δικαίως, εφόσον η νομολογία έχει ήδη αποσαφηνίσει πως στην περίπτωση που ο διάδικος δεν εμφανίζεται στο Δικαστήριο την ημέρα που η υπόθεση είναι ορισμένη για ακρόαση, «δεν παρέχεται περιθώριο για εφαρμογή άλλης δικονομικής διάταξης», εννοώντας τη Δ.33 κ.5 (βλ. *Ann Clair Developments Ltd v. Κυριακίδη* (1999) 1Α Α.Α.Δ. 537 και

Παναγίδης ν. Κουρούση (2001) *ΙΓ Α.Α.Δ. 1583*). Εν όψει όλων των ανωτέρω, διαπιστώνεται πως εδώ η αίτηση εδράζεται στο κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο, ιδίως εφόσον επιζητείται ο παραμερισμός της απόφασης που εκδόθηκε συνεπεία της απουσίας του εναγομένου.

Επί της ουσίας του αιτήματος η προσοχή στρέφεται στα λεχθέντα στην υπόθεση **Ανδρέου ν. Ελληνικής Τράπεζας Ατδ** (2003) *ΙΓ Α.Α.Δ. 1596, 1599*, όπου υπεδείχθη πως το κρίσιμο ερώτημα είναι κατά πόσον η απουσία του διάδικου «υποδηλώνει εγκατάλειψη της υπεράσπισής του ή αδιαφορία για την προώθησή της». Αυτό χωρίς να παραγνωρίζονται βεβαίως και τα νομολογηθέντα στην **Παπανικολάου ν. Κότσαπα** (2004) *ΙΓ Α.Α.Δ. 1800, 1805*, η οποία αφορούσε αίτημα ως το υπό κρίση και υπεδείχθη ότι:

«Όπως έχει επανειλημμένα τονισθεί, πρέπει να διασφαλίζονται από τη μια το δικαίωμα ακρόασης του διαδίκου και από την άλλη η ανάγκη ταχείας διεκπεραίωσης των δικαστικών υποθέσεων. Η άνευ φειδούς επανάνοιξη υπόθεσης δημιουργεί αβεβαιότητα στην τελεσιδικία και γι' αυτό, αν η συμπεριφορά διαδίκου είναι τέτοια που πλήττει τα θεμέλια της απονομής της δικαιοσύνης και καταδεικνύει καταφρόνηση της δικαστικής διαδικασίας, το Δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί το αίτημα του διαδίκου. (Δέστε σχετικά Άννα Νικολάου Χαλαλάμπους ν. K & T. Andreou Ltd κ.α., Π.Ε. 11120, 13.9.02 και Phylactou ν. Michael (1982) 1 C.L.R. 204).

Κάτω από τις πιο πάνω συνθήκες, κρίνουμε πως ο πρωτόδικος Δικαστής ενήργησε εντός των πλαισίων της διακριτικής του ευχέρειας, με τρόπο ώστε να μην χωρεί οποιαδήποτε επέμβαση εκ μέρους μας».

Πέραν των ανωτέρω και ιδιαίτερα εφόσον η πλευρά της ενάγουσας υποστηρίζει ότι επιβάλλεται αποκάλυψη υπεράσπισης, μνημονεύεται εκ νέου η υπόθεση **Ανδρέου**, ανωτέρω και πάλι στη σελίδα 1599, όπου αναφέρεται ότι «...δεν εγείρεται θέμα αποκάλυψης της υπεράσπισής του εφόσον αυτή έχει καταχωριστεί». Συνακόλουθα, η αποκάλυψη υπεράσπισης δεν αποτελεί προϋπόθεση έγκρισης του αιτήματος και ως εκ τούτου οι σχετικές αιτιάσεις και λόγοι ένστασης της ενάγουσας απορρίπτονται (βλ. επίσης και *Annual Practice* 1958, τόμος 1, σελ. 832 κάτω από τον τίτλο *Affidavit*).

Η προσοχή στρέφεται πλέον στους ιδιαίτερους ισχυρισμούς αμφότερων των ομνυόντων. Είναι η θέση του εναγομένου πως την 14/06/2023 ήταν ορισμένες για ακρόαση δύο υποθέσεις, εν προκειμένω η παρούσα και η υπόθεση 7688/14. Υποστηρίζει πως ουδέποτε προηγουμένως άρχισε η εκδίκαση της υπόθεσής του πριν την 10:30. Αυτός είναι και ο λόγος που προσκόμισε το τεκμήριο Β, δηλαδή το ηλεκτρονικό μήνυμα που ανωτέρω εξηγήθηκε ότι υπερκαλύπτεται από το τεκμήριο 1 στην ένσταση. Εν προκειμένω παραπέμπει στην αλληλογραφία που είχε με το Δικαστήριο και δη την ερώτηση που υπέβαλε σε σχέση με τον χρόνο συνέχισης της ακρόασης, αναφερόμενος στη δικάσιμο ημερομηνίας 24/05/2023, δηλαδή κατά πόσο θα αρχίσει στις 10:30 και επαναλαμβάνει τον ισχυρισμό του ότι ουδέποτε η διαδικασία άρχισε πριν τις 10:30, ενώ πριν την έναρξη τούτης συναντούσε τους αντιδίκους του έξω από το γραφείο του Δικαστή και δήλωναν την ετοιμότητά τους.

Παραμβάλλεται η επί του προκειμένου θέση της πλευράς της ενάγουσας σε σχέση με το τεκμήριο Β, δηλαδή πως ο εναγόμενος απέκρυψε την απάντηση του Δικαστηρίου στην ανωτέρω ερώτηση, η οποία μάλιστα (απάντηση) καταρρίπτει τη θέση του σε ό,τι αφορά τον χρόνο έναρξης της ακροαματικής διαδικασίας. Τούτη η απάντηση, ως αποτυπώνεται στο τεκμήριο 1 στην ένσταση, ήταν πως «*Αύριο, 23/5/2023 η ώρα 10 π.μ. παρακαλώ*». Εκ του περισσού σημειώνω πως είναι προφανές ότι η ημερομηνία 23^η συνιστά τυπογραφικό σφάλμα, εφόσον το ίδιο το ηλεκτρονικό μήνυμα είναι ημερομηνίας 23/05/2023 και παραπέμπει στη δικάσιμο της αυριανής ημερομηνίας και επίσης, από τα πρακτικά της διαδικασίας προκύπτει πως η συνέχιση της ακρόασης ήταν την 24/05/2023 και όχι την 23/05/2023.

Επανερχόμενος στις αιτιάσεις του εναγομένου, σημειώνεται πως σε μία προσπάθεια επεξήγησης της καθυστερημένης άφιξής του στο Δικαστήριο την 14/06/2023, αναφέρει πως την 07/06/2023 ήταν ορισμένη άλλη μία υπόθεση (δηλαδή τρίτη αγωγή), ενώπιον άλλου Δικαστή και πως γι' αυτόν τον λόγο αιτήθηκε αναβολή σε σχέση με την υπόθεση 7688/14. Εντούτοις το αίτημά του δεν έγινε αποδεκτό.

Υποδεικνύει δε πως το ίδιο διάστημα ένιωθε κατάπτωση λόγω υπερβολικού φόρτου και άγχους. Μάλιστα, την 07/06/2023 μετέβη στον προσωπικό του ιατρό, ο οποίος διέγνωσε υψηλή πίεση και κατάθλιψη. Προς τούτο επικαλείται το τεκμήριο Γ, δηλαδή ιατρικό πιστοποιητικό ημερομηνίας 07/06/2023. Συσχετίζει τα ανωτέρω ιατρικά προβλήματα και με την επίδικη ημερομηνία ακροάσεως, καθώς και με την προηγούμενη τούτης ημερομηνία και λέγει ότι την 13/06/2023 επισκέφθηκε φαρμακείο όπου του έγινε μέτρηση της αρτηριακής πίεσεως και διαπιστώθηκε ότι ήταν 15 και 10. Ιδιαίτερη κούραση ένιωθε και την 14/06/2023 που ήταν ορισμένη η υπό κρίση αγωγή για συνέχιση, εντούτοις με πολύ κόπο και πίεση μάζεψε τα πράγματά του και στις 10 η ώρα ξεκίνησε για το Δικαστήριο. Αν και συνάντησε κίνηση, εντούτοις περί τις 10:15 αφίχθηκε στο Δικαστήριο και μετά από λίγα λεπτά εισήλθε στο κτήριο που βρίσκεται η αίθουσα του Δικαστηρίου και κάθισε στο προαύλιο του δεύτερου ορόφου έμπροσθεν του ανελκυστήρα, εφόσον οι συνήγοροι αυτόν είναι που χρησιμοποιούσαν ώστε να ανέβουν στον δεύτερο όροφο, οπότε από εκεί μπορούσε να τους δει. Η ώρα περνούσε και δεν εμφανίζονταν και γι' αυτό αποφάσισε να τους αναζητήσει στις αίθουσες. Τους εντόπισε στη δεύτερη αίθουσα να κάθονται στο ακροατήριο. Δεν έχει σημασία η στιχομυθία που είχε με τους συνηγόρους, σημειώνεται απλώς ότι τον ενημέρωσαν πως η υπόθεση είχε αποπερατωθεί και αυτός ήταν και ο λόγος που ευθύς αποτάθηκε στον δικαστή, ο οποίος έδωσε οδηγίες να καταγραφεί στο πρακτικό ότι ο εναγόμενος προσήλθε στο Δικαστήριο η ώρα 10:30. Εκφράζει τη δυσαρέσκειά του ότι τελικώς το πρακτικό (τεκμήριο Α), δεικνύει ώρα άφιξής του την 10:35 αντί τη 10:30 και είναι σε σχέση με αυτόν τον λόγο που έθεσε υπόψιν του Δικαστηρίου την αλληλογραφία τεκμήριο Δ.

Εντέλει είναι η θέση του πως ουδέποτε αδιαφόρησε ή παραμέλησε την υπόθεσή του. Αντιθέτως, σε κάθε στάδιο, ακόμη και όταν δεν είχε νομική εκπροσώπηση, έδρασε αstraπιαία και ανέλαβε δράση. Επικαλείται δε το περιεχόμενο του τεκμηρίου Δ στην αίτηση, ώστε να υποστηρίξει πως τα εκεί αναφερόμενα από πλευράς του Δικαστηρίου, καθιστούν απροσδιόριστη τη σειρά έναρξης των δύο υποθέσεων,

δηλαδή της παρούσης και της 7688/14, πόσω δε μάλλον την ώρα έναρξης. Σύμφωνα με τον εναγόμενο η εκδοθείσα απόφαση λήφθηκε άδικα και κακόπιστα και εμφιλοχώρησε πλάνη στη δικαστική κρίση.

Αντίθετη είναι η θέση της πλευράς της ενάγουσας η οποία δια της ομνύουσας εξιστορεί τα γεγονότα από τη δική της οπτική γωνία. Εν προκειμένω, υποστηρίζει ότι την 27/04/2023 και ώρα 10:00 παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο και κατέθεσε ως πρώτη μάρτυρας στη διαδικασία, ενώ η αντεξέτασή της από τον εναγόμενο ακολούθησε την 24/05/2023 και πάλι η ώρα 10:00. Σε αυτή την τελευταία ημερομηνία κατέθεσε και ο Μ.Ε.2, ο οποίος επίσης αντεξετάστηκε από τον εναγόμενο. Ακολούθως η πλευρά της ενάγουσας έκλεισε την υπόθεσή της και το Δικαστήριο κάλεσε τον εναγόμενο να προχωρήσει, ο οποίος ζήτησε περαιτέρω χρόνο. Το Δικαστήριο ενέκρινε το αίτημα του εναγομένου και παρουσία όλων όρισε την υπόθεση για την 14/06/2023, η ώρα 10:00. Η ομνύουσα παρέπεμψε και σε προηγούμενες ημερομηνίες που η υπόθεση ορίστηκε για ακρόαση, ώστε να υποστηρίξει πως σε κάθε περίπτωση οριζόταν η ώρα 10:00.

Επίσης σχολιάζει το τεκμήριο Β στην αίτηση κατά πως ανωτέρω αναφέρθηκε, ενώ και σε σχέση με το τεκμήριο Δ στην αίτηση (το οποίο αντιστοιχεί στο τεκμήριο 2 στην ένσταση), υποδεικνύει πως εκείνο που ο εναγόμενος ζήτησε από το Δικαστήριο ήταν να πληροφορηθεί ποια εκ των δύο ακροάσεων θα άρχιζε πρώτη και σε καμία περίπτωση δεν επικαλέστηκε οιοδήποτε ζήτημα υγείας ως το περιεχόμενο του τεκμηρίου Γ.

Η ομνύουσα αρνείται τα όσα ο εναγόμενος υποστήριξε σε σχέση με την προσέλευσή του στο Δικαστήριο την ημερομηνία 14/06/2023 και προσθέτει πως οι εν λόγω ισχυρισμοί δεν ευσταθούν καθότι ο εναγόμενος φωνάχθηκε από το Δικαστήριο και συνεπώς αν ήταν παρών θα δήλωνε την παρουσία του και δεν θα προχωρούσε η διαδικασία κατά πως το πρακτικό της ίδιας ημερομηνίας αποκαλύπτει. Απορρίπτει

ακόμη τους ισχυρισμούς του εναγομένου σε ό, τι αφορά προσωπικές δυσκολίες και προβλήματα υγείας, σημειώνοντας ότι αν και ο εναγόμενος παρέπεμψε σε συχνές επικοινωνίες που είχε με το Δικαστήριο, ουδέποτε ενημέρωσε τούτο σε σχέση με αυτά τα προβλήματα.

Εντέλει, είναι η θέση της πλευράς της ενάγουσας πως ο εναγόμενος όχι μόνο δεν επέδειξε ενδιαφέρον για την υπεράσπισή του, αλλά επέδειξε πλήρη αδιαφορία και αδράνεια και όλα αυτά σε βαθμό κατάχρησης και καταφρόνησης της δικαστικής διαδικασίας, συμπεριφορά η οποία θέλει την επίδικη αίτηση να αποτελεί κατάχρηση της διαδικασίας του Δικαστηρίου.

Είναι με πολλή προσοχή που προσέγγισα και αποτίμησα τις αντικρουόμενες θέσεις των ομνυόντων. Όπως έχει ήδη υποδειχθεί, το πρακτικό ημερομηνίας 14/06/2023 (τεκμήριο Α στην αίτηση), ως ο αυθεντικός οδηγός, αποδίδει την πραγματική εικόνα. Αδιαμφισβήτητη παρέμεινε όμως και η αλληλογραφία των διαδίκων με το Δικαστήριο, δηλαδή το τεκμήριο 1 στην ένσταση (εμπερικλείει και το περιεχόμενο του τεκμηρίου Β στην αίτηση), καθώς και το τεκμήριο Δ. Είναι ορθή η επισήμανση της πλευράς της ενάγουσας πως ο εναγόμενος δεν έθεσε υπόψιν του Δικαστηρίου την απάντηση που έλαβε στην ερώτηση που ο ίδιος έθεσε στην αλληλογραφία με το Δικαστήριο την 23/05/2023 (τεκμήριο 1 στην ένσταση). Εντούτοις, ο πρωταρχικός σκοπός για τον οποίο ο εναγόμενος επικαλέστηκε την εν λόγω αλληλογραφία και δη την ερώτηση που υπέβαλε, δεν ήταν η απόδειξη της ώρας ορισμού της υπόθεσης, ώστε να έχει σημασία η απάντηση, αλλά η επιβεβαίωση του ενδιαφέροντός του σε σχέση με την υπό κρίση αγωγή. Προκύπτει τούτο από τη διασύνδεση του τεκμηρίου Β με τα ισχυριζόμενα στην παράγραφο 4 της ενόρκου δηλώσεως, δηλαδή ότι ατυχές είναι το οποιοδήποτε υπονοούμενο για παράλειψη προώθησης των υποθέσεών του και είναι προς αιτιολόγηση τούτης της θέσης που προσκόμισε το τεκμήριο Β (δηλαδή την ανταλλαχθείσα με το Δικαστήριο αλληλογραφία ημερ. 23/05/2023), για απόδειξη του ενδιαφέροντός του. Δευτερεύουσας σημασίας είναι η επίκληση της εν λόγω

αλληλογραφίας προς απόδειξη της ώρας ορισμού της υπόθεσης, ως αυτή προκύπτει από τα αναφερόμενα στην παράγραφο 5 της δήλωσης του εναγομένου και μάλιστα η τύχη του εν λόγω ισχυρισμού δεν καθορίζεται αποκλειστικά από την απάντηση του Δικαστηρίου, η οποία δεν αποκαλύφθηκε. Αυτό γιατί η ημερομηνία 24/05/2023 που αφορά το ηλεκτρονικό μήνυμα, δεν είναι η επίδικη. Εντούτοις αυτό που ο εναγόμενος επιχείρησε να αποδώσει με τούτη την αλληλογραφία και μάλιστα επιτυχώς, είναι την πρόσθετη θέση του πως ουδέποτε η ακροαματική διαδικασία άρχισε πριν τις 10:30 και μέσω του τεκμηρίου Β υποδεικνύει πως σε ανύποπτο χρόνο (23/05/2023), δηλαδή σε χρόνο που η ερώτηση που έθεσε στο Δικαστήριο δεν εξυπηρετούσε οτιδήποτε πέραν αγνής πληροφόρησης, εξέφρασε μίαν απορία που κατά τον ίδιο ήτο απότοκο της μέχρι τότε ακολουθητέας πρακτικής, δηλαδή κατά πόσον η έναρξη της διαδικασίας θα ήταν η ώρα 10:30, ως συνήθως.

Μπορεί βεβαίως να εισηγηθεί κανείς ότι η απάντηση του Δικαστηρίου (βλ. τεκμήριο 1 στην ένσταση) σφραγίζει το ζήτημα οριστικά και προστίθεται εδώ και η θέση της ομνύουσας τη δήλωση που συνοδεύει την ένσταση, πως τόσο την 27/04/2023 που εμφανίστηκε στο Δικαστήριο όσο και την 24/05/2023, η υπόθεση διεξήχθη η ώρα 10:00. Εντούτοις τα πρακτικά της διαδικασίας, επαναλαμβάνω αδιάψευστη πηγή άντλησης πληροφοριών, δεν επιβεβαιώνουν την ομνύουσα την ένσταση αλλά τον εναγόμενο. Όπως εκεί αποκαλύπτεται, την πρώτη ημερομηνία που άρχισε η ακροαματική διαδικασία, δηλαδή την 27/04/2023, η υπόθεση ήταν ορισμένη η ώρα 10:00, εντούτοις η έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας έλαβε χώρα η ώρα 11:59. Τη δε 24/05/2023 που ήταν η δεύτερη ημερομηνία συνέχισης της ακροαματικής διαδικασίας, η υπόθεση ήταν και πάλι ορισμένη η ώρα 10:00, εντούτοις άρχισε η ώρα 10:39. Οι λόγοι για τούτη την καθυστέρηση δεν αποκαλύπτονται στα δύο αυτά πρακτικά.

Τα ανωτέρω αποκαλύπτουν ότι ο εναγόμενος όχι μόνο δεν ψεύσθηκε σε σχέση με τον χρόνο έναρξης της ακροαματικής διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου,

αντιθέτως επιβεβαιώνεται. Είναι η ομνύουσα τη δήλωση που υποστηρίζει την ένσταση εκείνη η οποία απέδωσε πλημμελώς τον χρόνο έναρξης της διαδικασίας στις προηγηθείσες ημερομηνίες, γιατί στην πραγματικότητα αυτό είναι το ζητούμενο (ο χρόνος έναρξης) και όχι η ώρα ορισμού της υπόθεσης, που αδιαμφισβήτητα σε κάθε περίπτωση ήταν 10:00. Εντούτοις αυτή η ώρα δεν τηρείτο και είναι αυτή την πρακτική που επικαλέστηκε ο εναγόμενος στο τεκμήριο Β, θέτοντας την ερώτηση «Βεβαίως! Δηλαδή αύριο 10:30 π.μ.» και πλέον επιβεβαιώνεται από τις προηγηθείσες ημερομηνίες.

Ουδόλως αμελητέο είναι όμως και το περιεχόμενο του τεκμηρίου Δ στην αίτηση, δηλαδή η αλληλογραφία του εναγομένου με το Δικαστήριο την προηγούμενη της επίδικης ημερομηνίας. Θέτει ο εναγόμενος την απορία ποια εκ των δύο υποθέσεων, η παρούσα ή η 7688/14, θα προχωρήσει την 14/06/2023, εφόσον ήταν και οι δύο ορισμένες για ακρόαση, τονίζοντας ότι *«Πέραν του επιπρόσθετου φόρτου επιβαρύνοντας την προετοιμασία, επιπροσθέτως, καθώς και οι δύο ακροάσεις θα αφορούν εις βάθος μαρτυρία και/ή εξέταση μαρτύρων (κάτι που δεν προβλέπεται να ολοκληρωθεί σε μία συνεδρία) σας παρακαλώ να μου γνωρίσετε ποιας τελικά υπόθεσης επιθυμείτε η ακρόαση να συνεχιστεί αύριο»*. Για το υπό κρίση αίτημα δεν έχει ιδιαίτερη σημασία η απάντηση που δόθηκε από το Δικαστήριο. Εντούτοις για σκοπούς τάξης και ολοκλήρωσης της εικόνας, σημειώνεται ότι αυτό που ειπώθηκε στον εναγόμενο στη βάση του τεκμηρίου Δ, είναι πως το Δικαστήριο θα συνέχιζε και με τις δύο αγωγές.

Η σημασία της ανωτέρω αλληλογραφίας μεταξύ εναγομένου και Δικαστηρίου, μόλις την προηγούμενη της ακροάσεως (τεκμήριο Δ στην αίτηση), έγκειται στην αποκάλυψη των προθέσεων του εναγομένου. Στην προκείμενη περίπτωση έχουμε έναν εναγόμενο που χειρίζεται προσωπικά την υπόθεσή του, παρέστη ήδη στο Δικαστήριο σε διάφορες ημερομηνίες, με την προσοχή να επικεντρώνεται στις ημερομηνίες 27/04/2023 και 24/05/2023 που παρουσιάστηκε μαρτυρία από πλευράς

της ενάγουσας και ο ίδιος προχώρησε σε αντεξέταση και κατακλείδα όλων των ανωτέρω απολήγει να είναι το περιεχόμενο του τεκμηρίου Δ, που στάλθηκε την προηγούμενη της νέας δικασίμου (14/06/2023), όπου υπέβαλε το ερώτημα που ανωτέρω αναφέρθηκε, εν προκειμένω ποια εκ των δύο υποθέσεων θα συνεχίσει. Εξ αντικειμένου το εν λόγω ερώτημα διατυμπανίζει και μάλιστα εμπράκτως, το ενδιαφέρον του για τη συνέχιση και των δύο υποθέσεων που αντιμετώπιζε και σε κάθε περίπτωση, ιδωμένο μέσα από το σύνολο των πραγματικών γεγονότων που έχουν αναφερθεί, αποκλείει συμπέρασμα αδιαφορίας ή εγκατάλειψης της υπεράσπισης και των συμφερόντων του στις αναφερόμενες υποθέσεις.

Τα ανωτέρω αποτιμώνται βεβαίως με το ατράνταχτο γεγονός ότι ο εναγόμενος δεν παρέστη στο Δικαστήριο η ώρα 10:00 που ήταν ορισμένη η υπόθεση για ακρόαση και επιπλέον, ότι το πρακτικό τον τοποθετεί στο Δικαστήριο η ώρα 10:35, κατά πως αναγράφεται στο τεκμήριο Α. Είναι ζήτημα κοινής λογικής βεβαίως ότι ο εναγόμενος ευρίσκετο στον χώρο του Δικαστηρίου, εν προκειμένω στο κτήριο, πριν τις 10:35, εφόσον είχε τη στιχομυθία που ισχυρίζεται μαζί με τους συνηγόρους της ενάγουσας. Δεν κρίνω σκόπιμο να υπεισέλθω σε διερεύνηση του κατά πόσον ανέμενε εκτός της αίθουσας του Δικαστηρίου για κάποια λεπτά, όπως ο ίδιος υποστήριξε, ισχυρισμοί που ούτως ή άλλως αμφισβητήθηκαν από την πλευρά της ενάγουσας. Ούτε και τίθεται ζήτημα μικροσκοπικής διερεύνησης του χρόνου που κάθε πλευρά επικαλείται και αντιδιαστολή τούτου με τα όσα αναφέρονται στο πρακτικό τεκμήριο Α, εφόσον και πάλι λογικό είναι ότι κάποια μικρή απόκλιση 2 με 3 λεπτά, δυνατό να υφίσταται στην ώρα που έκαστος βλέπει στο δικό του ρολόι. Δεν αναμένεται συγχρονισμός τούτης της ώρας από το σύνολο του πληθυσμού, όπως ούτε βεβαίως και μεγάλη απόκλιση, φέρ' ειπείν πέραν των 5 λεπτών. Όπως και να έχουν όμως τα πράγματα, εδώ γεγονός παραμένει ότι λίγο πριν την 10:35 ο εναγόμενος ευρίσκετο ήδη στο Δικαστήριο, εξού και η παρουσία του αποτυπώθηκε στο πρακτικό έστω και μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας.

Κρίνω σκόπιμο να υπομνήσω, ενδεχομένως εκ του περισσού, τη θεμελιώδη αρχή που πλειστάκις ενσωματώθηκε στις αποφάσεις των Δικαστηρίων, ότι οι διαδικασίες του Δικαστηρίου πρέπει να τηρούνται με ευλάβεια. Ο δε προγραμματισμός και ο χρόνος που τάσσεται, εξυπηρετεί τα συμφέροντα της δικαιοσύνης και ένεκα τούτου οφείλουν όλοι οι εμπλεκόμενοι παράγοντες να ευθυγραμμίζουν τα προγράμματά τους με βάση τις οδηγίες του Δικαστηρίου, ώστε να εξυπηρετείται η διαδικασία που απώτερο σκοπό έχει την απονομή της δικαιοσύνης.

Τούτου λεχθέντος, σημειώνεται ότι εύστοχη είναι η υπόδειξη της πλευράς του εναγομένου πως και παλαιότερα είχα την ευχέρεια να αναδείξω την παρεμβολή του ανθρώπινου παράγοντα, με τα ελαττώματα και τις ατέλειές του, στη διαδικασία του Δικαστηρίου και δη σε συσχετισμό με τις διαταγές που εκδίδονται και την αυστηρότητα στην εφαρμογή τούτων. Εν προκειμένω στην υπόθεση **Κωνσταντίνου ν. Δημητρίου**, Αρ. Αγ. 2574/08, Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, ημερ. 30/12/2013, υπεδείχθη ότι:

«Αυτό όμως είναι μόνο η μια όψη του νομίσματος. Η άλλη άπτεται του βασικού ανθρώπινου δικαιώματος κάθε διαδίκου να ακουστεί και η αξίωσή του να αποφασιστεί επί της ουσίας. Δεν λησμονώ ότι η καθυστέρησή της αιτήτριας να προσέλθει στο Δικαστήριο την 20.06.2013, είναι ο λόγος που απορρίφθηκε η υπόθεσή της. Εν τούτοις σημειώνω πως οι αιτιάσεις της αιτήτριας ότι βρισκόταν στο Δικαστήριο αμέσως μετά την απόρριψη της αγωγής και ότι επικοινωνήσε πάραυτα με τους συνηγόρους του καθ' ου η αίτηση, δεν αμφισβητήθηκαν από τους τελευταίους. Σε αυτό προστίθεται και το αδιαμφισβήτητο γεγονός πως η επίδικη αίτηση καταχωρίστηκε την επαύριον της απόρριψης.

Έχω την άποψη πως όλα τα πιο πάνω επιτρέπουν στο Δικαστήριο να ασκήσει θετικά τη διακριτική του εξουσία. Εν είδει αυτοκριτικής οφείλω να σημειώσω πως η εξέλιξη της διαδικασίας, δηλαδή ότι η αιτήτρια προσήλθε στο Δικαστήριο αμέσως μετά την απόρριψη της αγωγής, και αυτό για τους λόγους που επεξήγησε, λόγοι οι οποίοι δεν αμφισβητήθηκαν και κρίνονται καθ' όλα λογικοφανείς και ανθρώπινοι, αποκαλύπτουν ότι η απόφαση του Δικαστηρίου να απορρίψει την αγωγή μετά πάροδο 15 λεπτών από την προκαθορισμένη ώρα, διέπεται από υπερβάλλοντα ζήλο. Έχω, σήμερα, την αίσθηση, πως θα μπορούσε το Δικαστήριο να επιδείξει περισσότερη ανοχή και να διαθέσει περισσότερο χρόνο στην αιτήτρια να προσέλθει στο Δικαστήριο.

Δεν διαλανθάνει την προσοχή μου ότι η αιτήτρια μπορούσε να προβεί σε διευθετήσεις ώστε να βρίσκεται στο Δικαστήριο η ώρα 08:45, ως άλλωστε όφειλε. Εν τούτοις δεν μου διαφεύγει ούτε και η ρήση πως το πλανάσθαι ανθρώπινον (errare humanum est) και πως η παράλειψη της αιτήτριας δεν αποκαλύπτει ασύγγνωστη αδιαφορία για την υπόθεσή της ή για το θεσμό της δικαιοσύνης και το χρόνο των λειτουργιών τούτης

(δικαστού και συνηγόρων). Στην προκείμενη περίπτωση το δικαίωμά της αιτήτριας για να ακουστεί υπερισχύει της παραλείψεως της να εμφανισθεί στο Δικαστήριο».

Επαναλαμβάνω όλα τα ανωτέρω και σε σχέση με την υπό κρίση περίπτωση. Εδώ ο εναγόμενος αν και προσήλθε στο Δικαστήριο με καθυστέρηση, δηλαδή περί τις 10:30 αντί 10:00 που ήταν ορισμένη η υπόθεσή του και ομιλούμε για καθυστέρηση και όχι παντελή απουσία, η όλη στάση και συμπεριφορά του, τόσο αυτοτελώς εξεταζόμενη όσο και ενταγμένη στο σύνολο των περιβάλλουσων περιστάσεων και συγκεκριμένα της πρακτικής στην εν λόγω υπόθεση που ήθελε την ακρόαση να μην αρχίζει πριν την 10:30, δεν δικαιολογεί συμπέρασμα αδιαφορίας και αδράνειας και έτι περισσότερο ασέβειας έναντι του Δικαστηρίου και της διαδικασίας. Αντιθέτως, στην προκείμενη περίπτωση το σύνολο των στοιχείων ενώπιον του Δικαστηρίου αποκαλύπτουν «σοβαρή και εύλογη αιτιολόγηση», (και χρησιμοποιώ τα λόγια της υπόθεσης *Χρυσάνθου κ.α. ν. Mariala Construction Limited (1996) 1B A.A.Δ. 1129, 1138*), για την ολιγόλεπτη καθυστέρηση του εναγομένου να εμφανιστεί στο Δικαστήριο κατά την ακρόαση της αγωγής. Είμαι πεπεισμένος ότι η παρούσα περίπτωση δικαιολογούσε περισσότερο χρόνο αναμονής, αν όχι και άλλη αντιμετώπιση, ακόμη και σε περίπτωση απουσίας.

Για όλους τους λόγους που ανωτέρω επιχείρησα να εξηγήσω, καταλήγω ότι το αιτούμενο διάταγμα είναι τόσο εύλογο όσο και δίκαιο. Ως εκ των ανωτέρω εκδίδεται διάταγμα ως η παράγραφος Α της αίτησης. Σε ό, τι αφορά τα έξοδα, υποδεικνύεται αυτό που αναφέρεται στο *Annual Practice* του 1958, σελ. 831, δηλαδή ότι: *Where judgement obtained by default is set aside, it will be on payment by the party in default of the costs of the day* («which include all costs thrown away by reason of the trial becoming abortive», *Jessel, M. R. Burgoine v. Taylor, 9 Ch. D. 1, 5; and see notes to r. 34 infra*), and of the application to restore (*Cockle v. Joyce, 7 Ch. D. 56, Wright v. Mills, 60 L.T. 887*)». Πέραν όμως αυτής της αρχής που και εδώ υιοθετείται και κατά συνέπεια τα έξοδα επιδικάζονται υπέρ της ενάγουσας και σε βάρος του εναγομένου, ως θα υπολογιστούν από τον πρωτοκολλητή και εγκριθούν από το Δικαστήριο, κρίνω

ορθό να υποδείξω πως η ακρόαση της επίδικης αίτησης μπορούσε να αποφευχθεί με αποδοχή του αιτήματος που κρίθηκε και ήτο, δικαιολογημένο. Συνεπώς σε αυτή την έκταση επιβάλλεται περιορισμός των εξόδων. Ως εκ τούτου τα έξοδα σε σχέση με την επίδικη αίτηση επιδικάζονται υπέρ της ενάγουσας και σε βάρος του εναγομένου, ως θα υπολογιστούν από τον πρωτοκολλητή και εγκριθούν από το Δικαστήριο, περιορισμένα όμως στο 1/2. Το σύνολο των εξόδων να καταβληθεί στο τέλος της διαδικασίας.

(Υπ.)

Λ. Α. Παντελή, πρ. Π.Ε.Δ.

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΗΤΗΣ